

عنوان مقاله:

بررسی تعلیم و تربیت در آثار عزیزالدین نسفی

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 51، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی محمدی آسیابادی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد

احمد امین - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد؛

پرستو کریمی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد

زهره اسماعیلی - دانشجوی دکتری ادبیات عرفانی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

عزیزالدین نسفی از عارفان پرکار قرن هفتم هجری است که در آثارش توجه بسیاری به تعلیم، تربیت و آموزش داشته؛ از این جهت میان انواع ادبی، «نوع تعلیمی» را می‌توان به تالیفاتش اطلاق کرد. تعلیم و تربیت موفق همواره از دغدغه‌های اساسی جوامع و افراد بوده است. نسفی نیز همچون معلم و مصلحی که در قبال افراد و جامعه احساس مسئولیت می‌کند به امر خطیر آموزش و تعلیم می‌پردازد و این وجهی است که در آثار نسفی فراموش گردیده است. آثار او هم متضمن قصد و نیت تعلیم و هم مبتنی بر روش تعلیمی زمان خودش است. در این پژوهش این مسئله با در نظر گرفتن اینکه تعلیم تصوف معطوف به دو رویکرد نظری و عملی است بررسی می‌شود. موضوعاتی که به وجهه تعلیمی آثار نسفی مربوط می‌شود عبارت است از: «نسفی و تعلیم علم»، «نسفی و تعلیم عمل» و بالاخره «روش تعلیم نسفی». تعلیم علم مربوط به آموزش تصوف نظری و تعلیم عمل مربوط به آموزش سیر و سلوک عرفانی است. روش تعلیم نسفی مبتنی بر نظام‌های تعلیمی قرن هفتم و هشتم در سرزمین‌های اسلامی است.

کلمات کلیدی:

ادبیات تعلیمی، تعلیم علم، تعلیم عمل، روش تعلیم نسفی، عزیزالدین نسفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1889003>

